

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

16 Ιουλίου 2013

Κύριο Θεόδωρο Πάγκαλο
Πειραιώς 16-18,
104 31 Αθήνα

Αγαπωνέ Δεσμώρε,

Διαβάζω με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τα άρθρα σου κάθε Κυριακή στο Βήμα και θα ήθελα να σε συγχαρώ για τον αντικειμενικό και υπεύθυνο τρόπο με τον οποίον παρουσιάζεις τα προβλήματα της πατρίδας μας. Δυστυχώς ο λαϊκισμός και η ανευθυνότητα εξακολουθούν να βρίσκουν σοβαρά ερείσματα. Τα εύκολα, μεγάλα λόγια χωρίς περιεχόμενο δημιουργούν τεράστιους κινδύνους για την οικονομική και πολιτική επιβίωση τόσο της Ελλάδας όσο και της Κύπρου. Η αρθρογραφία σου και γενικά οι δημόσιες παρεμβάσεις σου δημιουργούν αναχώματα κα δίνουν ελπίδες, ότι τελικά υπάρχουν άνθρωποι που δεν πήραν διαζύγιο με την λογική και την σοβαρότητα. Το πρόβλημα φυσικά είναι όχι μόνο να διαπιστώσουμε τί δεν πήγε καλά αλλά τι πρέπει να κάνουμε. Αυτό, όμως, είναι άλλο θέμα και δεν αποτελεί το αντικείμενο του σημερινού μου γράμματος.

Αντό τον καιρό εργάζομαι σκληρά για την ετοιμασία του 2^{ου} τόμου της αυτοβιογραφίας μου ο οποίος θα καλύπτει την περίοδο από το 1988 όταν εκλέγηκα Πρόεδρος έως το 2003 όταν καταφέραμε να βάλουμε την Κύπρο στην Ευρώπη. Ένα από τα πρώτα προβλήματα που είχα να αντιμετωπίσω ήταν το θέμα της υποβολής αίτησης ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ήταν γνωστό, ότι εγώ ήμουν πάντα υποστηρικτής, ίσως από τους λίγους στην Κύπρο, της σύνδεσης της Κύπρου με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύντομα μετά την εκλογή μου στην Προεδρία, η Ελλάδα ανέλαβε την Προεδρία της Ε.Ε. Στις 7 Σεπτεμβρίου 1988, με επιστολή σου τέθηκε θέμα για υποβολή αίτησης ένταξης της Κύπρου κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Προεδρίας γιατί αυτό θα διασφάλιζε ότι η αίτηση θα γινόταν αποδεκτή. Η ιδέα φαινόταν πολύ ωραία αλλά δυστυχώς υπήρχε ένα σοβαρό πρόσκομμα. Την περίοδο εκείνη και η Τουρκία είχε υποβάλει αίτηση για ένταξη στην Ε.Ε. Οι περισσότερες χώρες μέλη της Ε.Ε. θεωρούσαν ότι θα έπρεπε να απαντήσουν αρνητικά γι' αυτό πολλοί Ευρωπαίοι ηγέτες με συμβούλευσαν να μην υποβάλω αίτηση διότι σε μια τέτοια περίπτωση θα τους ήταν πολύ δύσκολο να πουν ναι στην Κύπρο και όχι στην Τουρκία. Ήθελαν πρώτα να απαντήσουν όχι στην Τουρκία και σε μεταγενέστερο στάδιο να υποβαλλόταν η αίτηση της Κύπρου. Θεώρησα ότι ήταν αναγκαίο να το συζητήσω και με την Ελληνική Κυβέρνηση. Γι αυτό, σε συνάντηση με τον Πρωθυπουργό Ανδρέα Παπανδρέου και τον Υπουργό Εξωτερικών Κάρολο Παπούλια τους εξήγησα τι συνέβαινε και ζήτησα τη γνώμη τους. Η απάντηση και των δύο ήταν ξεκάθαρη: «Να μην υποβληθεί η αίτηση τώρα». Ενημέρωσα φυσικά στην Κύπρο το Εθνικό Συμβούλιο αλλά η ηγεσία του Δημοκρατικού Κόμματος, που ήταν έξω φρενών μαζί μου γιατί είχαν χάσει τις εκλογές, άρχισε καμπάνια την οποία υιοθέτησαν στη συνέχεια και άλλα κόμματα για την ανάγκη υποβολής αίτησης. Με

κατηγορούσαν ότι ο λόγος που δεν ήθελα να υποβάλω αίτηση ήταν διότι ακολουθούσα οδηγίες του ΑΚΕΛ, το οποίο ως γνωστό ήταν ενάντια στην προοπτική ένταξης στην Ευρώπη (να μην ξεχνούμε ότι τότε ήταν η περίοδος που η Αριστερά προπαγάνδιζε το 'ΕΟΚ – ΝΑΤΟ το ίδιο Συνδικάτο').

Θεώρησα ότι ήταν σωστό να ακολουθήσω τις συμβουλές της Ε.Ε. και να μην υποβάλουμε την αίτηση τότε για να προασπίσω τα συμφέροντα της Κύπρου, παρόλο που αυτό είχε πολιτικό κόστος για μένα. Ήταν η αρχή της Προεδρίας και η αντιπολίτευση επεδίωκε να με παρουσιάζει ως Πρόεδρο που δεν είχε το θάρρος της δικής του γνώμης και απλώς ακολουθούσε οδηγίες του ΑΚΕΛ. Τελικά, όπως γνωρίζεις, η αίτηση της Τουρκίας απορρίφθηκε και το 1990 υποβάλαμε τη δική μας αίτηση η οποία και έγινε δεκτή.

Στο βιβλίο μου «Κύπρος – Ευρωπαϊκή Ένωση» Εκδόσεις Καστανιώτη 2004, κατέγραψα αυτά τα γεγονότα και εσωκλείω τα σχετικά αποσπάσματα. Ο λόγος που σου στέλλω αυτό το γράμμα, όμως, τώρα είναι για να με βοηθήσει να διαμορφώσω τις απόψεις μου σε σχέση με αυτό το θέμα. Σε παρακαλώ, αν μπορείς, να μου απαντήσεις στα εξής δύο ερωτήματα.

Πρώτο, κατά πόσο ο Ανδρέας Παπανδρέου μου είπε μεν εμένα «μην το κάνεις» αλλά είτε απ' ευθείας είτε μέσω του Κάρολου Παπούλια είχε εγκρίνει την αποστολή της επιστολής διότι αυτό θα βοηθούσε στην ενίσχυση της εικόνας του σαν αγέρωχου πατριώτη που στηρίζει την Κύπρο, κλπ.

Δεύτερο, αν το πρώτο δεν ισχύσει και η επιστολή στάληκε καθαρά με δική σου πρωτοβουλία χωρίς τη γνώση ή έγκριση του Πρωθυπουργού ή Υπουργού Εξωτερικών, γιατί δεν έκαμαν καμία σχετική δήλωση;

Θα σου ήμουν ευγνώμων αν μπορούσες να μου απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα υπό τον όρο φυσικά ότι το γράμμα μου και η τυχόν απάντηση σου είναι τελείως προσωπικό και δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να διαρρεύσει.

Φιλικά,

Γιώργος Βασιλείου